

Durerea regăsirii de apoi

Maria Ieva

Eu aş veni să ardem veşnicia
Să ne iubim ca pământeni aici,
Dar cerul tău a-njunghiat câmpia
Şi macii mei sunt sfâşiaţi de bici.

Cum ai putea să altoieşti iar merii
Când nu-s lăstari şi cioturile -s moarte,
Iar hienele să le alungi din prerii
Când însăşi viaţa asta ne desparte?

De nu ar fi să ardă-n mine focul
Şi nu aş şti că moartea nu-i sfârşit,
Aş blestema şi lacrima şi locul
În care care îngerii ne-au zămislit.

Dar nicio clipă nu se mai întoarce
Şi niciun dor nu pot să-l iau 'napoi,
Nu simţi cuvântul cum din mine stoarce
Durerea regăsirii de apoi?

17. 04. 2016